

80
INDO-CHINOIS
357
(1)

說唐演義

THUYẾT - DƯỜNG

(Tiểu - thuyết Tàu)

DEPOT LÉgal
INDOCHINE
N° 4218

Complet

Transcrit par VU - HI - TÔ

Prix : 0 \$ 0 5

Depot légal

ĐƯỜNG-THÁI-TÔN

ĐƯỜNG-CAO TÔ

TRUYỀN

In và bán

PHU - VAN - DUONG

Hanoi - 16 Rue du Chanvre 16 - Hanoi

1925

8 Ind-Ch

357(1)

Nom d'auteur Vũ Hi Lữ

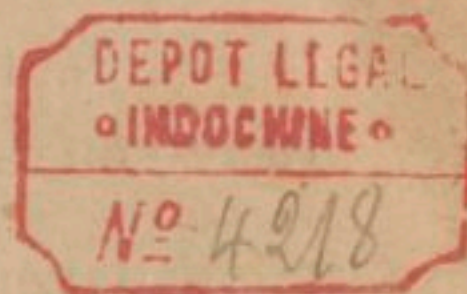
Titre de l'ouvrage: Chuyến đi bộ (roman)
phase I à VI

THUYẾT-ĐUỖNG

DIỄN NGHĨA

HỘI THUYẾT

THÁC HÀI NHƯ TÂN-GL TỬ TIẾT
GIẾT MỸ NHÂN LÝ UYÊN ĐAY OÁN

Kể từ xưa đời tam hoàng chuven đến ngũ đế, chải qua
liạ Thương Chu Tân Hán, Lương Tầu, lẫn từ khi năm anh
em họ Mã sang sông thì chia ra làm nam bắc hai triều,
nam chiêu Lưu-đạ cướp tấn tự xưng là Tống, liên-đạo-
thanh cướp Tống xưng là Tề, liên-diên cướp Tề xưng là
Lương Trần-báo cướp Lương xưng là Trần, còn bắc chiêu
Thác-bật tự xưng là Ngụy, sau lại chia làm đông tây lưỡng
Ngụy. Đông-Ngụy thì bị Cao-đường cướp ngôi xưng là Bắc
tề Tây-Ngụy thì bị Võ-văn-thái cướp ngôi xưng là Chu.

Lúc bấy giờ nhà Chu trước dẫu dân mạnh, dấy binh
gồm cả Bắc-tề làm một, phong đại tướng là Dương-trung
làm đại Nguyên-soái, em là Dương-lâm làm hàng-quân tổng
quản, dấy binh 60 vạn đánh nước Bắc-tề

Nguyên tướng mao Dương lâm mặt như nhồi phẫn, 2
lông mày vàng, người cao 9 thước, lưng to mười chét, hay
dùng hai cái tù long bổng, mỗi cái nặng 150 cân, muôn
người khôn địch. ấy là vì sao Kê-dô ở thương giới đáng
sống Tùy-Đường xưng là anh hùng thứ sáu, hề đem quân
đến châu nào thì lấy châu ấy, đến ải nào thì lấy ải ấy.

Khi đem quân đến lĩ-nam, cách thành ấy ha mươi chầu thủ lĩ-nam là Võ-vệ đại tướng quân, tên gọi Tần-gi, bố tên là Tần-húc, làm thân quân hộ vệ, vợ là Ninh thị, lại có em gái là Thăng-châu lấy công tước yên La-nghe.

Nguyên Ninh phu-nhân chỉ sinh được một con gái đặt tên là Thái-dinh-lang, ấy là Vi-tinh đại tướng ở thượng đời dánh xuống, đời Đường tùy xưng là anh hùng thứ 16, khi lên 5 tuổi thì bố là Tần-gi làm chầu thủ ở lĩ-nam, ông là Tần-húc làm hộ dả ở tần-dương, khi ấy binh nhà Chu kéo đến, tể-chủ phải chạy ra Đản-châu để Tần-húc và Cao-duyên-tôn ở lại dũ thành, dũ được hơn 1 tháng thì Cao-duyên-tôn bị bắt còn có 1 mình Tần-húc, thế có dũ tuấn sao nổi, khi ấy Dương-lâm ra sức phá thành.

Tần-húc không dũ được, phải tự vẫn chết, Chu binh đã lấy được tần-dương lại đem binh lấy te-nam, eo thắm từ vào thành báo.

Tần-gi nghe báo bố chết, cả buồng lời khóc, ý muốn đem binh ra đánh để báo thù cho bố.

Tể-chủ thấy tần-gi có 1 mình yếu sức, bèn sai thượng tướng là Cao-a-cổ đến dúp sức dũ thành.

Cao-a-cổ sợ Dương-lâm là người tài khéo, bèn bàn với Tần-gi rằng, nay thành tần-dương đã bị quân Chu phá mất, còn có một thành này, khó bề dũ nổi, chẳng

bằng bảy dờ mở cửa thành ra, mà hàng đầu. ấy là kẻ vạn toàn.

Tần-gi nói. chúa công sợ binh ta ít sức yếu. cho nên sai người đến đây đề cùng ta dúp sức. sao nay người cứ sợ chết mà cầu sống. không có bụng nào nghĩ kẻ phá rặc là lẽ thế nào?

A-cổ nói. tướng quân không biết lũy cơ ư? biến như nay binh thế nhà Chu to lắm. dù' nổi thế nào được thành chẳng qua chỉ nhờ công mà vô ích thôi.

Tần-gi nói. cha con ta ở với nước cầu cho hết hồn phận nếu chết cũng cam tâm. nói xong truyền quân đóng chặt cửa thành lại canh dũ.

Đoạn rồi lui vào tư thất nói với phu nhân rằng. phụ thân ta ở lãn-dương bị tử trận. nay binh nhà Chu đã kéo đến đây. mà Cao thừa tướng quyết trí đầu hàng. a. tướng rằng nhà ta mấy đời chịu ơn nước. há có sợ chết mà tham sống ư! dù rằng thế thua cũng liều chết dủ ơn nước thì mới còn mặt mũi thấy tiên nhân ở nơi tòa hạ.

Nay ta nhờ giới có 1 đứa con là Thái-bình-lang. và cái kim trang dẫu. nang phải trăm nom nuôi nấng lấy nó, và dũ lấy vật này trở có coi thương. để về sau còn lại một trút huyết mạch họ Tần. thì ta trệt mới yên dảm mắt.

Đang khi than thở. chợt nghe ở ngoài thành trống đánh

dầm giời quân reo dậy đất, thế rặc mạnh như rầu sôi thế ra A-cổ mở cửa thành ra đầu hàng rồi.

Tần-gi vội vàng ra dinh cầm đao lên ngựa đề ra cự địch, thì đã thấy quân nhà Chu òa vào thành như nước chảy.

Khi ấy Tần-gi chỉ có thủ hạ vài trăm tên thì địch sao cho nổi Dương-lâm là 1 tay tướng tài khỏe 2 bên đao chiến với nhau 1 hồi, quân thủ hạ 10 phần không còn 1, Tần-gi ra hết sức trống cự, đến nổi máu chảy ra ướt cả áo bào tên bắn trúng khắp cả người, còn cầm đoản đao đánh giết quân Chu.

Đang lúc bối rối, bị ngay Dương-lâm tằm 1 mũi sang vào bụng, thương ôi ! người trung nghĩa sa cơ một phút đã ra người cứu nguyên.

Lúc ấy trong thành kẻ chạy người trốn. Ninh-phu-nhân được dịp ấy bèn bồng con lần vào trong đám loạn quân lần ra ngoài thành.

Khi ra khỏi thành bơ vơ không biết đâu là nhà cứ việc bồng con chạy.

May dẫu cuay đến 1 thôn trang lúc ấy giờ đã tối các nhà đều đóng cửa, chợt nghe thấy 1 nhà có tiếng trẻ con khóc, (ấy là cụ Giảo-kim khóc đó). Ninh phu-nhân vội lại gọi cửa.

Ở trong có 1 bà bước ra tay thì bồng con tay thì mở cửa, bà ta trông thấy 1 vị phu nhân đứng chờ ở ngoài chông hình dung không phải người thường, liền mời

vào trong nhà trà nước xong rồi bà ta hỏi truyện rằng, bây giờ đang lúc loạn binh, người là đàn bà sao lại đi tối tăm đến đây?

Phu nhân nghe hỏi vừa bók vừa kể chuyện đầu đuôi; bà ta nghe rõ truyện với nói rằng, thế ra người là 1 vị phu nhân tôi không được rõ, xin người thứ lỗi đi cho, lại nói nguyên phu quân tôi là Trình-hữu-Đức chẳng may mất sớm, kiếp tôi là họ Mạc chỉ sinh hạ được 1 đứa con mẹ con ở góa nuôi nhau nhà chẳng có ai nữa, nay nhân hải tạm ở đây ít lâu, chờ khi loạn yên sẽ liện.

Phu-nhân nghe nói cảm tạ rồi lưu lại ở đây,

Cách được vài ngày Dương-chung thu thập các sồ bộ, rồi yết bằng yên dân

Lúc ấy phu nhân liền đem vàng bạc ra đem lên 1 cái phòng thất cùng ở với Mạc thi, mời hay cả nước duyên ưa anh hùng gặp gỡ, hai người trẻ con mà biết thân yêu nhau như anh em cùng họ.

Nguyên Trình-nhật lang là thổ lĩnh ở trên thượng giới đang xuống, ấy là phúc tinh của Đại-Đường, còn Thái-bình lang năm lên 15 tuổi, tương đương phi thường, mặt sông miệng bể cầm én đầu hồ.

Khi ấy phu nhân cho cả hai người vào tràng học, ông thầy đặt tên cho Thái-bình-lang là Tần-quỳnh, tên chữ là Tần-thúc-bảo, còn Thái-lang là Giáo-kim, tên chữ là Chi tiết

Cách vài năm ở đó giới làm mất mùa, mẹ con Đào-kim phải từ biệt phu nhân đi tìm nơi khác kiếm ăn. truyện này sau sẽ nói.

Lại nói Dương-trung trọn thẳng kéo quân về phục mệnh. Chu chúa cả mừng, phong cho Dương-trung làm Tùy công nhà Tùy được nhất thống đang sơn kể từ khi ấy.

Nguyên Dương trung có sinh được 1 con tên là Dương Kiên. mắt sáng như sao bèn tay có ba chữ 'Nghiêm thanh vương.

Hai vợ chồng Dương chung biết không phải là người thường, sau Dương chung chết Dương Kiên lên nối tước của bố là Tùy công.

Chu chủ thấy Dương-tướng mạo khôi ngô vẫn có ý nghi Dương-kiêm rõ biết liền đem con gái gả cho Thái-tử, nhưng Chu chủ vẫn để tâm, không quên

Cách ít lâu chẳng may Chu chủ mất đi, Thái-tử thì nhu nhược.

Dương-lam bèn mượn sức chú là Dương-lam bỏ Thái-tử đi đoạt lấy đang sơn nhà Chu, lên ngôi hoàng-đế, cải hiệu là Đại-tùy.

Dương-kiêm-tức vị xưng mình là Tùy-văn-đế, lập con chưởng là Dương-dũng làm Thái-tử, con thứ làm Tấn-vương phong Rương-lâm làm cao-sơn-vương, phong cô-thị làm Hoàng-hậu, siêng năng sửa sang việc chào chinh, quan văn thì có Ký-đức-lân cao-dĩnh Tô-uy, quan võ thì có Rương-

tô Lý-quốc-hiền Hà-nhược-bach Hàn-cầm-hồ vua tôi cùng lòng lo toan là có ý gồm lấy nhà Nam-chân.

Đây nói Trần-hầu-chúa là 1 người thông minh khác thường, chỉ vì yên me hai ả sắc đẹp là Trương-le-hoa và Khổng-quý-lân, ngày ngày cứ ở nơi chường gâm vui chơi đàn địch, lại có hai gã nịnh thần là Khổng-mạnh Dang-thông thường thường ở chong điện siểm nịnh, đổ chúa vào nơi hoang lạc chẳng lo gì đến việc nước tiếng chê cười đồn rầm cả lên.

Tuý chúa nghe được tin ấy bèn cùng với Dương-tổ thương nghị để lấy binh đánh Trần.

Khi ấy con thứ là Rương-quảng tâu rằng, nay chúa Trần hoang dâm vô độ, chắc là mất nước, tôi xin lĩnh 1 đạo binh đến đánh lấy Trần để gồm đang san về 1 mối. (xem như Tần-vương chưa hiểu chiến chân sao mà dám lĩnh binh đi đánh Trần là vì nhân thái-tử là Rương-dũng nhu nhược, muốn đoạt lấy ngôi của anh, cho nên xin đi đánh để thống lĩnh lấy binh quyền).

Tần-vương vừa nói rất lời, chợt có quân vào báo rằng, nay có La-ngệ đem binh lại đánh Ký-châu.

Tuý chúa bèn sai Rương-lam đánh Ký-châu còn sai Tần vương làm Đô-nguyên-soái Rương-ố làm phó Nguyên-soái, cao-dinh Lý-uýên làm Trưong sử tư mã, Hàn-cầm-hồ Hà-nhược-bật làm tiên phong đem 20 vạn binh trước lại đánh Trần.

Lũ Tấn vương vàng mình kéo quân đi. khi cất quân đi chiêng trống rầm giội guom đảo sáng rực. oai phong rất là hùng dũng. binh kéo đến chỗ nào là chỗ ấy hàng phục.

Nguyên rấn-vương là cháu Ba-lang ở thượng giới đang xuống. sau tức là Tùy-dáng-dễ.

Khi ấy quan chân ải bên nước Trần thấy binh mã nhà Tùy kéo đến. bèn làm tờ cáo cấp về chào những s. văn đến bị Dang-thông không-phạm đi không tàu, để đến nơi binh tùy kéo đến Quảng-lang lại phạm đến Thái-thạch.

Thủ tướng ở đây là tử-tử-viên thấy binh Tùy hùng dũng binh sợ không dám đối địch, bèn bỏ Thái-thạch chạy về Thạch-dầu thành.

Lúc ấy vừa gần Chấn-hậu-chùa đang say chữa lĩnh đội từ sang đến triều mới được vào yết kiến. bèn tâu rằng nay binh Tùy rất cường thịnh. đã kéo đến Quảng-lang xin chừa thương cấp diên binh khiêu tướng ra ngăn đỡ cường tặc.

Trần chủ nói, nhanh hải tam lui ra, đến ngày mai ta sẽ tội nghị ra binh. chờ mãi đến 2 ngày. Trần chưa mới sai được 2 tướng 1 người là Võ-bôn tướng-quân Tiêu-mã; kha, một tướng là Anh-võ tướng-quân Nhân-trung. hai đạo binh kéo đến Chung sơn cùng với Ha-nhược bắt đầu đánh nhau.

Hai bên dàn quân lập chân xong Tiêu-mã-kha đánh ngựa ra trước chặn. bên kia Ha-nhược-bật cũng múa dao đánh ngựa ra đón. đánh nhau được độ 10 hợp, Nhược-bật hét lên 1 tiếng dăm Mã-hạ 1 mũi dáo lặn xuống ngựa mà chết.

Binh trần cả thua bỏ chạy tứ tán. Nhân-chung thấy Mã-hạ tử nạn, liền bỏ chạy về chao vào ra mắt Trần-hầu-chủ

Ilân-chủ không quở trách lại nói rằng, đây là nơi vương khí dễ vương, binh tùy danh thế nào được ta lại thưởng cho Nhân-chung 2 hòm vàng để mua lấy lòng tướng, rồi Nhân-chung lại tể chỉnh binh mã đến Thạch tử-cương.

Vừa đi đến nửa đường thì gặp binh mã Ilân-cầm kéo lại. Nhân-chung chòng thấy không dám dao binh, bèn xuống ngựa dẫn hàng buong dẫn binh tùy vào thành để lấy công dân.

Lúc bấy giờ bách tính chong thành thấy rắc kéo đến, bảo nhau chạy chốn tán loạn

Nực cười thay cho Trần chủ, thế mà cứ ngồi ngơ ngơ ngác ngác ở chên lầu mà chờ tin thắng chặn. đến lúc binh tùy kéo đến tiến vào thành lúc ấy mới biết vội chột xuống điện chạy chốn, quan Bốc-sạ là Trương-hiền bước lại chước ngăn lại mà rằng, xin nhà vua cứ đội mũ mặc áo ngồi yên ở chên ngai.

nếu Tùy binh có đến chẳng dám hai đầu.

Chăn chủ noi, nay rặc đã gần mình, chả chạy thì ngồi chịu chết sao bèn chạy tuột vào hậu cung bảo với Trương Khổng hai mĩ nhân rằng, nay nay binh rặc đã kéo vào thành chúng ta phải tìm 1 chỗ chớ nên lia cách nhau với rồi tay thì rất Qui-tâu tay thì rất Lệ-hoa chạy đến bên riêng Cảnh-dương.

Ôi chao ôi 1 rặc đến bên thanh mà còn tay thì rất rìn, tay thì quàng vai, chả trách đến nỗi nghiêng ước nghiêng thanh là phải.

Đang ngồi chợt nghe tiếng quân hò hét sắp đến chỗ mình liền rất diu nhau nhảy liêu xuống riêng cũng may cho Trần chủ, lúc ấy tiết đông đã hết mới sang tiết xuân nước ở riêng chỉ ngập đến đùi gối, cho nên không đến nỗi ngấm ngùi dưới suối.

Lúc Tùy binh tiến vào đến trong cung bắt được thái tử và chánh-cung, không thấy Hậu-chúa dâu cả, bèn bắt cung nhân ra tra hỏi.

Cung nhân thưa rằng, chúng tôi thấy người rất 2 vĩ mĩ nhân ra đằng dieng, để thương chết cả ở dưới dieng rồi.

Binh tùy liền chạy ra dieng trông xuống thấy tối um gọi mãi chẳng thấy ai thưa, quân sĩ bảo nhau lấy đá ném xuống.

Hậu-chủ thấy đá dơi xuống với kêu lên rằng chớ có

ném đá mà chết ta ở dưới này đây cứ đem dây dòn xuống thì ta lên, nhưng phải dũ dầu dây cho vững kéo chứt thì vững mền.

Quân sĩ nghe nói liền đi lấy dây dòn xuống, đến lúc lòi lên thấy nặng lắm không hiểu có làm sao ai hay những ba người bám vào 1 mối dây hóa cho nên nặng thế.

Kui Hậu-chủ lên đến bờ sông trông thấy Hân Hạ 2 tướng, vội chấp tay vái.

Hân-nhược-bật cười và nói rằng, hôn quân kia chớ sợ chết, rồi cũng được phong tước hầu, nay hãy đem da quỳên đến ở tạm Đức-dào-diện, ngoài sai quân canh dũ.

Khi ấy Tần vương vừa đem quân lại sau, nghe tin đã bắt được Trần chủ trước sai Lý-uyên và Cao-dinh vào thanh chiêu an bách tính.

Được vài ngày Tần-vương sai con Cao-dinh là Cao-dức hoàng đi bắt mỹ nhân là Lê-hoa Quý-lân để đem vào trong cung dùng.

Cao-dinh nói, nay Tần-vương làm Nguyên-soãi đánh kẻ ngược để cứu dân, sao lại lấy nữ sắc làm đầu. ý không muốn cho con đi bắt.

Lý-uyên nói, Lê-hoa Quý-lân là đồ làm mẹ vua rồi chính nhà Trần mà mất nước là bởi tay 2 người ấy, không nên để hai đứa ấy phải giết ngay đi cho khỏi lo về sau.

Cao-đỉnh gât dần khen phải.

Qao-dức hoàng nói, nay binh quyền ở tay Tẩn-vương. nếu mình kháng cự ngộ người nổi dậy thì làm sao.

Lý-uyên không nghe liền chuần quân sĩ dãi 2 mi nhân ra tuốt gươm chém ngay

Cao-dức hoàng sợ tội lạy đến mình bèn vào hành cung tâu với Tẩn-vương rằng, chúng ôi đã đi tìm được 2 mi nhân nhưng bị Lý-uyên cản lại đem chém.

Tẩn-vương nghe tâu cả kinh mà rằng sao phụ thân nhà người làm chủ chương đề cho Lý-uyên giết

Cao-dức hoàng thưa rằng, phụ thân tôi cũng đã can dãn hai ba phen nhưng Lý-uyên cố ý không nghe

Tẩn-vương nổi giận mà rằng, chẳng qua Lý-uyên là đồ tửu sắc. nó sợ ta chán mất cho nên nó giết ngay đi, ta thề rằng, có giết được tặc tử ấy đi, thì mới thỏa lòng ta.

Đây nói Lý-uyên là người ở Thành-kỷ, nguyên là Càn kim-long ở thượng giới dánh xuống.

Khởi đầu dấy binh tại Thái-nguyên, tự xưng là Đường cháu là cháu-ly-hồ làm Tây-ngụy, Dũng-tây-công là con Lý-bình làm Bắc-chu-dương-công. phụ nhân tên Đậu-thị là cháu gái Chu chủ.

Khi ra trận long môn đánh rặc, bắn 72 phát tên

thì chết 72 tuồng, tiếng tai đời sa gần đều biết. vừa rồi đi đánh Trần giết chết 2 mi nhân, bởi thế gây thù oán với Tần-vương.

Tần-vương đã dăng làm bằng mặt, lên truyền đem Khổng-phạm ra chém cho yên lòng dân. rồi sai thu cả sổ sách và niêm phong cả kho tàng lại lấy của cải trong phủ chia cho ba quân

Hoan rồi chuyển lệnh kéo binh hồi chào, hiển tù ở thái-miếu

Khi Tần-vương về tới chào hồi lệnh, tùy chúa cả mừng bèn phong làm thái-ủy. phong Dương-tổ làm Việt-quốc-công-con là Dương cảm làm khai-phong tam-tư. Nhược-bất làm Tổng-công, còn Cầm-hổ phóng túng cho quân sĩ làm Ô-dám ở trong trần cung thì không được tước lộc. phong tước Chu quốc công, Cao-dĩnh làm lễ-công, Lý-uyên làm Hương công

Từ khi ấy Tần-vương uy quyền mỗi ngày một thịnh. danh vọng mỗi ngày một thêm abổng kẻ mưu sĩ đều về nơi dưới chônng

Nhưng Tần-vương chọn dụng nhất có 1 người tên là Vũ-văn-thuật. tên tự là Tiêu-chấn-bian, Tần-vương đã niên cho hãn làm trần tư sử, ý muốn cùng với hãn làm việc bí mật cho nên còn lưu lại ở trong p

lại có Trương-hành cùng ở đó bàn mưu. nguyên Vũ-văn-thuật có 1 con tên Họa-cập là Biều-thủy-du ở thượng giới đang xuống, sau cướp ngôi nhà Tùy, ở Dương-châu xưng là Hứa-vương.

Khi ấy Tấn-vương lấy mấy người ấy làm tâm phúc, đề cùng mưu đoạt lấy Đông-cung, Vũ-văn-thuật bàn rằng, nay Đại-vương muốn mưu việc ấy phải làm ba kế này thì mới xong. Tấn-vương vội hỏi ba kế thế nào ?

Chưa biết Vũ-văn-thuật nói thế nào xem hồi sau.

HỒI THỨ 2

ĐOẠT ĐÔNG-CUNG TẤN-VƯƠNG LÓT CỦA

PHẦN YÊN-SƠN LA-NGHỆ HUNG BÌNH

Vũ-văn-thuật nói thưa với Đại-vương : đầu thứ nhất là hoàng-hậu không yêu Đông-cung lắm thực là lưỡng tiện, Đại-vương nên dùng kế khổ nhục, khi làm cho hoàng hậu động lòng thương xót, khi thì chọc tức hoàng-hậu để hoàng hậu phải giết đông-cung.

Điều thứ hai là, nên cần 1 vị đại thần rất thành tín nói khéo cho thuận tai hoàng thượng, thỉnh thoảng lại dèm pha thêm vào, ấy là chong ngoài đánh ập lại, muôn phần không hỏng phần nào.

Điều thứ ba là : chuất hổ đông-cung là sự rất lớn, nếu không tội lỗi gì khôn lẽ chuất được, phải nên mua chuộc lấy 1 đũa rất thân tín của đông-cung, nếu đông-cung không sự gì cứ bảo nó tìm chuyện ra mà nói, sự nhỏ háo là lớn, không nói là có nhưng phải cho có chứng cớ thì đông-cung không sao cãi được. Đại-vương làm ba điều ấy chắc là đông-cung phải chuất hổ, nhưng phải tốn vàng bạc mới được.

Tấn-vương nói ta tự khắc sẽ làm, chỉ cốt tức hạ làm mưu cho ta là xong, ngày sau thành công dôi ta hưởng chung dầu sang.

Từ đó Tấn-vương không tiếc của cải, choang chào từ quan chên cho đến liên thuộc đều đua lễ vật rất hân, những hoan quan và cung nữ trong cung đều tặng cho rất nhiều.

Chỉ có Đường-công nói rằng phạm làm nhân thần, không nên đi lại từ, cho nên không nhận lễ vật của Tấn-vương.

Lúc bấy giờ có quan Đại-lý tự-khanh tên gọi Dương-ước chơi thân với Vũ-văn-thuật, có một hôm Văn-thuật đến chơi nhà Dương-ước, đem tặng châu báu và nhiều lễ vật.

Dương-ước ngắm nghía lễ vật rồi hỏi rằng, thưa đại huynh lễ vật này của ai đây ? tiểu đệ chưa từng thấy những vật lạ thế này bao giờ.

Võ-văn-thuật nói tiểu đệ là 1 đũa vũ phu làm gì có những của báu ấy đó là Tấn-vương muốn phiên đại huynh 1 việc, nên nhờ tiểu đệ đưa đến.

Dương-ước nói, lễ vật của Tấn-vương. tiểu đệ có dám nhận.

Văn-thuật nói. đại huynh cứ nhận rồi lại có 1 dịp dầu sang rất lớn đưa cho đại huynh có chịu nhận không ?

Dương-ước nói. sự thể thế nào xin nói cho nghe ?

Văn-thuật nói. đại huynh phải biết rằng. đông-cung không bằng lòng với lệnh huynh đã lên, ngày sau được lên ngôi vua. há cao lệnh huynh được chuyển quyền ư !

Hiện bây giờ đông-cung ăn chơi phóng túng, hoàng-thương có ý muốn bỏ, nên anh nói rèm vào 1 lời, hoàng-thượng bỏ Đông-cung đi mà lập Tấn-vương lên, thế thì ơn ấy Tấn-vương ghi da khắc xương, mà cảm ơn anh, thì mình được dầu sang mãi mãi.

Dương-ước nói. đại huynh nói rất phải. để em về cùng với anh em bàn soạn xem sao. Vũ-văn-thuật từ biệt ra về.

Đến ngày hôm sau Dương-ước đến ra mắt Dương-tổ đã cách làm dáng phiên nào.

Dương-tổ hỏi rằng cớ làm sao mà nét mặt anh buồn rầu ?

Dương-ước nói. hôm nọ tên Lầu Đông-cung là Tô-hiến-

bảo rằng, quynh chưởng chọc dân với thái-tử, thái-tử đe rằng, làm thế nào ta cũng phải giết thẳng lão tặc này đi bởi thế tôi lấy làm buồn rầu cho huynh chưởng, e gặp sự nguy biến chẳng.

Dương-tổ nói, thái tử làm gì nổi ta.

Dương-ước nói, thái-tử sau này lên làm vua nếu xảy ra sự gì thì nguy đến tính mạng, há không nên lo sa ư !

Dương-tổ nói, cứ như ý người ầu là từ chức mà tánb nạn hay là đổi lòng theo về với hần ?

Dương-ước nói, từ chức thì thất thế, về bè với hần thì không cỏi được oán dân, chỉ có 1 cách bỏ hần đi lập người khác, không những là thoát khỏi vạ, lại có công to nữa.

Dương-tổ vỗ tay cười mà rằng, em nghĩ được kế lạ như thế thực là may cho ta lắm.

Dương-ước nói, việc ấy nên chong chóng lam ngay chớ có chậm trễ, nếu thái-tử lên làm vua thì vạ đến nơi ngay Dương-tổ gật đầu biết ý.

Từ đó Dương-tổ thường thường ở trước mặt vua Tùy kể lẽ sự hay của tấn-vương và sự dở của Đông-cung, vua Tùy 10 phần tin cả 10, hoàng-hậu cũng bị Tấn-vương lừa rồi, cho Tấn-vương là người hiền thuận, thường thường rèm pha thái-tử, khiến cho thái-tử như ngồi chèn đồng chông gai.

Văn-thuật lại nghe tin thái tử có 1 tên hầu rất thân tín tên gọi Co-thích, cùng Đoàn-dạt chơi thân với nhau. Văn-thuật đem tiền bạc đến nhờ Đoàn-dạt mua chuộc lấy lòng Co-thích để dính sự lỗi của thái tử.

Từ đó kẻ chê người dèm, thái tử mắc không biết bao nhiêu là sự xấu.

Lại nói đến Cô-sơn-vương là Dương-lâm đem 5 vạn quân thẳng đến Kỳ châu để đánh La-nghe.

Nguyên La-nghe tên chữ là Liêm-am, cha tên là Doãn-cương. Bắc-tể phong cho chầu dũ Yên-sơn, đời đời nối phong tước Yên công.

Lê-doãn-cương mất sớm, La-nghe hồi còn ít tuổi nối chức Yên công, người tài giỏi quen dùng 1 ngọn côn ngân thương, vợ là Đậu thị là con gái quan thân quân Hộ vệ tên gọi Tần húc, lấy nhau đã 20 năm giờ mà muộn chửa sinh con.

Bấy giờ vợ chồng La-nghe nghe thấy tin Tần-húc bị Dương-lâm vây khốn phải tử chiến.

Tần phu nhân nghe tin đêm ngày than khóc, sau nghe thấy Giương-kien cướp ngôi giết chúa Chấn. La-nghe nghe được tin liền cất quân báo thù.

La-nghe đem 10 vạn binh tiến vào địa phương Hà bắc và Kỳ châu, bỗng nghe báo vua Tùy sai Giương lâm đem 5 vạn binh đến đánh.

La-nghe nghe tin đem quân đón đánh.

Tiền phong của Dương lâm là từ thái bảo tên gọi Chương khai và Thất thái bảo tên gọi Kỉ tăng. hai người đang đem quân đi. bỗng nghe báo binh mã La nghệ chặn đường.

Chương khai liền phi ngựa lên, nhìn thấy chước chặn có 1 đại tướng mặt mũi đầy đặn râu dài, biết đích là La-Nghệ, cầm sà mâu sốc lại đánh.

La-Nghệ dơ thương đón đánh, mới đánh được vài hợp La nghệ lấy thương gạt ngọn sà mâu ra, cầm chiếc hoa dãn đánh 1 cái tin vào sau lưng.

Chương-khai miệng hộc máu tươi. nằm bẹp xuống yên ngựa mà chạy.

Kỷ-tăng chòng thấy nổi giận, cầm búa sốc đến đánh. La-Nghệ quay ngựa chạy.

Kỷ-tăng đuổi theo sau. La-Nghệ ngảnh nhìn lại thấy đuổi gần tới mới cầm gậy cương ngựa hét lên 1 tiếng, con ngựa quì 2 chân chước xuống.

Kỷ-tăng dơ búa chém. La-Nghệ cầm thương đâm lên tía vào dĩa cổ họng Kỉ-tăng chết lăn xuống chân ngựa, ấy là miệng võ riêng nhà họ La. tên gọi hồi mã chiệt thủ độc môn thương.

La-Nghệ đem quân quauh lại, đuổi giết đến vài dặm thì thấy đại binh Dương lâm vừa tới, nghe tin đánh Chương-khai bị thương và đâm chết Kỉ-tăng, Dương-lâm nổi giận bèn dục ngựa tiến mau đến núi Cửu-long đóng dinh tại tr.

Ngày hôm sau cơ nào đội ấy đứng sắp từng hàng Dương-lâm chính thân phi ngựa ra thẳng chước chặn khai chiến.

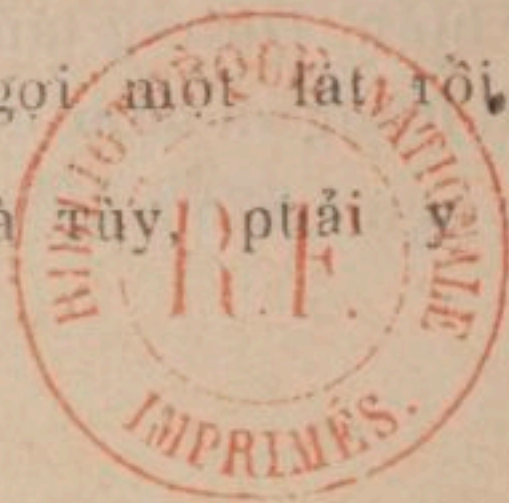
La-nghe chông thấy Dương-lâm lông mày chẳng sắc mặt vàng râu ba chòm, cưỡi ngựa cầm ngang ngọn đao đứng ở dưới lá cờ soái liền gọi to lên bảo rằng Dương-lâm kia ! sao mày lông tham không chừa, giết nhà Bắc-tề cướp ngôi chúa Chu, ta thế giết nhà mày mới thỏa lòng ta.

Dương-lâm nói. La tướng quân ơi, lời người nói chỉ biết 1 lẽ, mà không biết hai.

Cổ ngữ có nói thiên hạ có riêng của ai đâu, hề người có dưc thì được, nay mình giới đã cho nhà Tùy, cho nên chỉ đánh 1 chặn mà lấy được Bắc-tề, đánh 1 chặn nữa lại lấy được nước Chấn

Nay hỗn phương đều yên cõi sa kinh phục, tướng quân đâu có thù cũ song chỉ nên đợi thời. bây giờ tướng quân có tài cho lắm cũng không thể đem la đang sơn tề chào được sao không liêu hàng với Đại Tùy ta, thì lão phu sẽ tâu hộ tướng quân được chấn thủ Yên-sơn, nối đời dữ mãi chức ấy, chẳng hay ý tướng quân thế nào ?

La-nghe nghe nói nghĩ ngợi một lát rồi nói rằng. người muốn ta đầu hàng, nhà Tùy phải y như 3 đều

certifié conforme au
tirage s'élevant à mille
exemplaires

Ph. Van
Hanoi le 20-6-1925

THUYẾT DUONG

Từ quyển Chinh-Tây số 16 cho đến số 20 đã nói tóm cả 1 bộ Phẫu-Đường, cho nên bản hiệu không in tiếp theo, nay bản hiệu xin in tiếp bộ Thuyết-Đường, để cho biết sự tích các bức ảnh hùng chong bộ Chinh-Đông Chinh-Tây, bộ chuyện này có vài mươi vi ảnh hùng, không những là có sức khỏe tài dõ, ở trong lại có trung hiếu tiết-nghĩa đủ điều, bộ chuyện này xem vừa vui vừa có ích, thật là 1 bộ chuyện có giá trị xưa nay, nay bản hiệu xin xuất bản mỗi chủ nhật hai số, mỗi số định giá là 5 su, mỗi quyển 20 trang khổ đầy hạng chung, ngoài bìa có vẽ các vi ảnh hùng, cứ theo lần lượt vẽ ra in ra ngoài bìa.

CHUYỆN DIỄN NGHĨA

Chinh-đông 10 quyển chọn bộ

Chinh tây 20 quyển chọn bộ mỗi quyển giá 0 S 10

Tây thi là chuyện một người con gái đẹp liễu mình bao nước, 1 quyển chọn bộ 0 S 16

Tân hiền trai trí gi 2 quyển, mỗi quyển 0 10

Lĩnh nam trích quái 1 quyển. 0 10

THƠ CA

Hạt ả đầu Dương gia nam âm, 0 10

Thơ ca nôm, 0 10

Văn khân giỗ tể 0 10

Ấn tình thơ, 0 10

Sách làm bánh nâu ăn An nam 0 12

Chuyện sắp in :

THUYẾT-DUƠNG LA-THÔNG Lão Bắc **TÂN-DUƠNG**